

Sa svojim prijateljima gradim bolji svet

Jutro nikad tiše,
a krici nikad glasniji.
Svi teže ka svetu boljem,
a svet sve je opasniji.
Bol mi se niz dušu sliva,
Kao suza na strahotu svu,
Pomisao da ja mogu živeti,
A da oni više nisu tu.

Čak i svet da načinim boljim,
Oni u njemu živeti neće.
Bolje za njih ovde ne postoji,
Za njih ostalo je samo cveće.
Cveće i sveće kao poslednji dar
Sa ovog sveta zla,
Koji samo uzima,
a jedino strah uzvraća.

Ako mogu svet da promenim na bolje,
Krećem prvo od samoga sebe.
Moja je dužnost i moj je cilj,
Sa prijateljima svojim da gradim mir.
A kad ponovo zasija sunce
I još jedno jutro se javi,
Budi se, i tračak nade daje,
Da negde tamo daleko
Školski čas i dalje traje.

Vujić Viktor II-3